

СТУДИЯ IV

ЕПОХИ И ДИСПЕНЗАЦИИ ОТБЕЛЯЗАНИ В РАЗВИТИЕТО НА БОЖЕСТВЕННИЯ ПЛАН

Божият план дефиниран и систематизиран. – Три велики епохи на световната история. – Отличителните им черти. – "Земята пребъдва вечно." – Света който идва. – Новите небеса и земя. – Подразделения на Великите епохи. – Важни черти на Божия план-разгледани. – Разпознат реда, открива хармония. – Правилно раз-поделяне Словото на Истината.

Както някои от незнание съдят неправилно за изкуството и мъдростта на велик архитект и строител по незавършеното му дело, така мнозина сега в незнание съдят неправилно за Бога по незавършеното му дело. Но когато постепенно грубата скеля на злото, позволено за дисциплиниране на човека накрая бъде отхвърлено и пренасочено за негово добро, а отпадъците очистени, *завършеното Божие дело* ще обяви универсално безкрайната му мъдрост и сила, а плановете му ще се окажат в хармония с славния му характер.

Тъй като Бог ни казва, че има определена цел и че всичките му намерения ще се

осъществят, нужно е като негови чеда да изследваме прилежно плановете му и бъдем в хармония с тях. Забележете колко подчертано Бог Иеова потвърждава определената си цел: "Закле се Господ Саваот и рече: Непременно както намислих, така ще бъде, защото Господ Саваот реши и кой ще развали? Защото Аз съм Бог и няма друг, Аз съм Бог и няма подобен мене ... Да, рекох и ще направя да стане, намислих и ще го извърша. (Исаия 14:24-27; 45:9-11) Затова божияте отношения с хората може да изглеждат случайни или таинствени, но онези които вярват в Словото му знаят, че първоначалният му и неизменен план бил и все още е прогресивен и систематичен до завършването му.

Докато човешките маси опипват пипнешком в мрака на незнанието и трябва да чакат действителното развитие на божия план, преди да могат да разберат славния характер на божественния Архитект, привилегия на божиято чадó е да види чрез вяра и светлината на светилника му, предсказаната бъдеща слава и така възприеме по друг начин таинствените отношения на миналото и настоящето. Ето защо, като заинтересовани божии синове и наследници на обещаното наследство се обръщаме към Словото на нашия Отец за да разберем намеренията му от дадените в него планове и определения. Оттам научаваме, че божият

план, който се отнася до човека, обхваща три големи периода от време, започвайки с сътворението на човека, достигайки до неограниченото бъдаще. Петър и Павел определят тези периоди, като "три свята," които представяме в следната диаграма:

Тези три епохи представляват три отделни проявления на божественното провидение. Първата – от сътворението до Потопа се обслужвала от ангели и е наречена от Петър "СВЕТА КОЙТО БИЛ" 2-ро Петрово 3:6.

Втората велика епоха – от Потопа до установяване на Божието Царство е под ограничени контрол на Сатаната – "Княза на този свят" и затова е наречен НАСТОЯЩИЯ ЗЪЛ СВЯТ" Галатяни 1:4; 2-ро Петрово 3:7.

Третата ще бъде един "свят без край," (Исаия 45:17) под Божественно управление, Божие Царство и е наречена "СВЕТЪТ, КОЙТО ИДВА," където пребивава правда." Евреем 2:5; 2-ро Петрово 3:13.

Първият от тези периоди или "светове," под управлението на ангели пропаднал. Вторият е под управлението на узурпатора – Сатана, но третия ще бъде ера на праведност и благославяне на всички земни племена.

Последните два от тези "светове" са споменавани по-често, а онова което се говори за тях е в силен контраст. Настоящият или втори период е наречен "настоящият зъл свят," не защото в него няма нищо добро, но защото в него на злото е позволено да преобладава. "И сега ние ублажаваме гордите, да онези които правят беззаконие успяват, да онез, които изкушават Бога и те се избавят" (Малахия 3:15). Третия свят или епоха е споменат, като "СВЕТА, КОЙТО ИДВА" – "*в който живее правда*," не защото в него не ще има зло, но защото не ще преобладава. Премахването на злото ще бъде постепенно и ще обхване първите хиляда години. Тогава злото не ще управлява, злите не ще преуспяват повече, но "праведният ще процъвства." (Псалом 72:7) "Покорният ще яде доброто на земята." (Исаия 1:19) А "който върши зло ще бъде отсечен." – Псалом 37:9.

Така погледнато, следващата диспензация ще бъде напълно противоположна на сегашната в почти всички подробности. Думите на нашия Господ сочат защо ще има разлика между сегашната и бъдещата диспензации. Това е така защото той ще

бъде Княз на света, който идва и че в него правдата и истината ще преуспяват, защото както Исус казал, Княза на този свят "няма нищо общо с мене" – и следователно никакъв интерес в последователите му освен да ги противопоставя, изкушава, досажда и им нанася удари. (Йоан 14:30; 2-ро Коринтяни 12:7) В настоящия зъл свят или епоха, който иска да живее благочестиво ще страда от преследване, докато злият ще процъвтства, както зелено лаврово дърво. – 2-ро Тимотей 3:12; Псалом 37:35.

Исус казал: "Царството ми не е от този свят" и докато ерата, или "света, който идва" *не дойде*, Христовото Царство не ще контролира земята. Затова сме учени да се молим; "Да дойде Царството ти, да бъде волята ти на земята." Сатаната е "управител на тъмнината на този свят" и затова "тъмнина покрива земята и голям мрак народите." Сега той управлява и работи в сърдцата на чадата на непокорството. – Ефесяни 2:2; 6:12.

Трябва да има известна много важна част от плана на Великия Архитект за спасение на човека, която не е още напълно развита – в противен случай, новият княз и новата диспензация щяха да бъдат отдавна въведени. Защо тя била забавена за определено време, а също и начина на промяна от настоящето доминиране на злото под Сатаната в това на правда под Христа са неща, които представ-

ляват интерес и от сега нататък ще бъдат по-пълно показани. Сега е достатъчно само да кажем, че царствата на този свят, които сега са подчинени на Сатаната, в подходящото време ще станат царства на нашия Господ и неговия Христос. (Откровение 11:15) Подтекста показва, че трансфера ще се осъществи чрез едно повсеместно време на скръб. За това време Исус казал; "Никой не може да разграби покъщнината на силния, кога влезе в къщата му, ако първо не върже силния и тогаз разграби къщата му" (Марко 3:22-27). Така ние сме учени, че преди да се установи Христовото Царство на правда и мир, Сатаната трябва първо да бъде вързан, обуздан и свален от власт. Показано е съответно, че вързването на Сатаната ще бъде първата работа на новата диспензация.- Откровение 20:2

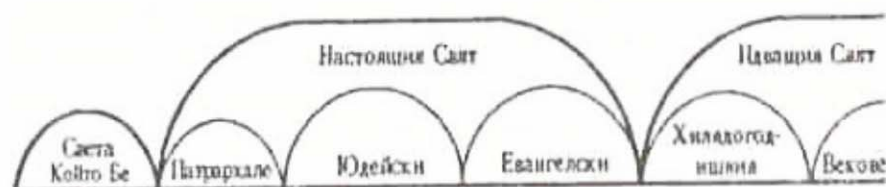
Ще трябва да си припомним, че земята е основа на всички "светове" и диспензации и въпреки, че векове преминават и диспензации се променят, земята все още продължава да съществува. "Земята пребъдва вечно." (Еклесиастис 1:4) Продължавайки същия образ, Петър нарича всяки от тези периоди по отделно небеса и земя. Тук думата *небеса* символизира висшите или духовни контролиращи сили, а *земя* - човешкото управление и социалните институции. Така първите небеса и земя, или ред или устро-

ство на нещата, които съществували тогава, осъществили целта си и завършили в Потопа, но физическите небеса (небе и атмосфера) и физическата земя не отминали – те останали. По същия начин и настоящия свят (небеса и земя) ще отмине с голям шум, огън и стопяване, объркване, скръб и разтрогване. Силния човек (Сатаната), който бил вързан ще се бори да задържи власта си. Настоящия ред или вид на управление и общество, не физическото небе и земя ще отминат. Сегашните *небеса* (силите на небесен контрол) трябва да отстъпят място на "новите небеса" – Христовия духовен контрол. Сегашната земя (човешкото общество, така както е организирано сега под контрола на Сатаната) "трябва" символично да се стопи и разпусне в началото на "Божия ден," който ще "гори, като пещ." (Малахия 4:1) Тя ще бъде последвана от "нова земя" т.е. общество реорганизирано в хармония с новия земен княз – Христос. Праведност, мир и любов ще управляват между хората, когато сегашните институции дадат място на едно ново и по-добро Царство, основа на което ще бъде най-стриктна справедливост.

На Павел било позволено да зърне светлина от следващата диспензация или както той я нарича "света, който идва." Той казва, че бил "възхитен" (физически или умствено не можел да каже, или и двете също не мо-

жел да каже, защото нещата били толкова реални пред погледа му) в потока на времето, до новите условия на нещата "новите небеса," до третото небе." Така той видял нещата такива каквито ще бъдат под духовния контрол на Христа, неща които не можел да разкрие. (2-ро Коринтяни 12:2-4.) Без съмнение това са същите неща, които след това Йоан видял и му било позволено да изрази в "символи," които могат да бъдат разбрани само когато настъпи определеното време. В откровение дадено му на остров Патмос, Йоан бил пренесен в Евангелския век и променящите се сцени на Църквата и държавата до края на настоящия зъл свят или епоха. Там в пророчески видения той видял Сатаната вързан, Христос царуващ, а новото небе и новата земя установени, защото предишните небеса и земя отминали.— Откровение 21:1.

ВЕКОВЕ И ДИСПЕНЗАЦИИ.

Сега отбелязваме вековете на които са разделени великите епохи, както са илюстрирани в диаграмата.

Първата велика епоха (свят) нямала под-разделения. Божият начин на взаимоотношение с хората не се променил през цялото това време – от падението на Адам до Потопа. Бог дал закона си на човека написан в самата му природа, но след като съгрешил го оставил до известна степен на самия себе си и той бил воден надолу към "зло и то постоянно" та по такъв начин да разбере глупостта си, а Божията мъдрост да се прояви в заповедта за абсолютно подчинение. Тази диспензация завършила с Потоп, който отнесъл всичко освен Ной и семейството му. Първата диспензация не само проявила бедственните ефекти на греха, но показала, че тенденцията на греха е по посока надолу, към по-голяма деградация и мизерия и доказва необходимостта от намесата на Бог Йеова, ако искаме някога да се възстанови "това, което било загубено" – първаначалното състояние на човека.

Втората епоха или "света, който е" включва три века. Всяки век е стъпка в Божия план за премахване на злото. Всяка стъпка е по-висока от предишната и пренася плана напред и по-близо до завършването му.

Третата велика епоха – "света, който идва" е бъдещия свят, започващ с второто идване на Христа и обхваща Хилядогодишния век, или "времената за възстановление," а след тях са други "векове, които

идват," за които подробности не са открити. Откровенията за сега третираат възстановяването на човека от греха, а не вечността на слава, която ще последва.

Първият век на "света, който е" наричаме ПАТРИАРХАЛЕН ВЕК или диспензация, защото през този период, божииите взаимоотношения и милости се осъществявали само с малко индивиди, докато останалото човечество било почти игнорирано. Облагодетелствувани били Патриарсите Ной, Авраам, Исаак и Яков. Всяки от тях на свой ред изглежда бил божий любимец. С смъртта на Яков, този век или ред на нещата завършил. При смъртта на Яков, потомците му били за първи път наречени "Дванадесетте племена на Израел" и заедно били признати от Бога за негов "особен народ," а чрез образните жертви били образно казано "свят народ," отделен от другите народи за особена цел и за това се радвали на известни особенни милости. Времето позволено за тази черга на божия план, която започва тук и завършва с смъртта на Христа, определяме като ЮДЕЙСКИ ВЕК, или диспензация на Закона. През този век, Бог особено благословил този народ. Той им дал Закона си, направил с тях особен завет, дал им Скинията, чиято слава Шеагинах в Светая Светих. представлявала присъствието на Бог Йеова с тях, като водач и Цар. При тях той изпратил пророците и

накрая Сина си. Исус извършвал чудесата си и поучавал всред тях и нито отивал сам при други, нито позволявал на учениците си да отиват при заобикалящите ги народи. Той ги изпратил казвайки: "На път езически да не идете и в град самарянский да не влезете, но ходете повече при погиналите овце от дома израилев." (Матей 10:5,6) И отново казал: "Не съм проведен освен до погиналите овце на израилевия дом." (Матей 15:24) Че тази тяхна национална милост завършила с отхвърлянето и разпятието на Исус от тях е посочено от Исусовите думи, когато пет дни преди разпятието си заявил: "Оставя се домът ви пуст." – Матей 23:38.

При Исусовата смърт започнал един нов век – ХРИСТИЯНСКИЯ ВЕК или ЕВАНГЕЛСКАТА ДИСПЕНЗАЦИЯ, когато благите вести за оправданието ще се прогласят не само на юдеите, но на всички народи защото Исус Христос по божия милост вкусил смърт за всеки човек. През Евангелския век има също класа призована към особенна милост на която са направени особенни обещания, а именно онези които чрез вяра приемат Исус Христос, като свой Изкупител и Господ, следвайки го в стъпките му. Прокламирането на Евангелието се разпространило нагоре надолу по земята в продължение на почти двадесет столетия, така че сега може да се каже, че повече или по-малко е проповяд-

вано в *всяки народ*. То не обърнало народите. То не било предназначено да направи това в този век, но избрало тук и там някои – въобще едно "малко стадо" както предсказал Исус (Лука 12:32) на което Отец благоволил да даде Царството в века, който ще последва този.

С този век завършва "настоящия зъл свят" и маркира онова, което Бог позволил, а именно преобладаването и царуването на злото до очевидност на вредността на причината му и все пак дълбоките му намерения постоянно прогресирали според фиксиран и определен план, точно по реда, който Бог определил. На края на века, при зазоряване на приемника му, Хилядогодишния век, Сатаната ще бъде вързан и власта му отнета, подготвяйки установяването на Христовото Царство и началото на "света който идва в който ще живее правда."

По общо съгласие Милениума, което означава хиляда години е употребен, като име за периода споменат в Откровение 20:4 – Хилядогодишното царуване на Христа – първия век на "света, който идва." През Хилядогодишния век ще има възстановление на всичко изгубено при падението на Адам (Деяния на ап. 3:19-21) и преди приключването му всички сълзи ще бъдат изтрити от очите. Отвъд границите му, през вековете на благословение не ще има повече смърт, ни

скръб, ни плач, нито ще има повече болка. Предишните неща ще са вече отминали. (Откровение 21:4) Божиите откровения не дават подробности за по-нататък и ние спираме.

Тук само хвърлихме бегъл поглед на очертанията на плана на вековете. Колкото повече го изучаваме, толкова повече ще го намираме свършен в хармония, хубост и ред. Всяки век осъществява своята част, необходима за завършване на Божия план, като цяло. Самят план е прогресивен. Той постепенно се разкрива от век на век, нагоре и напред до пълното осъществяване на първоначалното намерение на божественния Архитект, който действа по "съвета на своята воля." (Ефесяни 1:11) Нито един от великите периоди не е с час по-дълъг или по-къс за осъществяване на целта му. Бог е мъдър икономист, както на време, така и на средства, въпреки че ресурсите му не са ограничени и никаква сила макар и зла, дори и за момент не може да забави или осуети намеренията му. Всичко, както зло, така и добро, под божествен надзор работи заедно за осъществяване на волята му.

За неинструктирания и недисциплиниран ум, който може да види само малка част от сложното устройство на Божия план, всичко изглежда като анархия, объркване и неуспех, също както цялата или дори част от

една сложна машина би могла да се стори на дете. За неговия незрял и ненаправляван ум това е неразбираемо, а противоположните движения на колелетата и ремъците са бъркотия. Но зрелостта и изследването ще покажат, че привидната бъркотия е прекрасна хармония, даваща добри резултати. Машината обаче наистина била успешна, преди детето да разбере действието ѝ. Ето защо, както съществувал в продължение на векове, Божият план съществува и сега и действа успешно. Човека получавал необходимото дисциплиниране, не само за да го направи способен да разбере сложните божии действия, но да преживее също така и благословените им резултати.

Продължавайки изучаването на Божественния план е нужно да помним вековете, респективните им особености и цели, защото в *ни*то *един* от тях по отделно не може да се види плана, но в *всички* *тях* взети заедно. Едно единствено звено не е верига. Само няколко звена-съединени образуват верига. Точна идея за цялия план добиваме като забелязваме отделните черти на всяка част и така можем да разподелем правилно Словото на Истината.

Твърдение на Словото, което принадлежи на една епоха или диспензация не може да се приложи към друга, тъй като онова което е казано за един век, не винаги е Истина за

друг. Няма да е истина например да се каже понастоящем, че знание за Бога изпълва цялата земя, или че не е нужно да казваш на ближния си; "Познай Господа." (Исаия 11:9; Иеремия 31:34) Това не е истина за този век. А и не може бъде истина преди нашия. Господ да дойде отново и установи Царството си, защото през този век имало много прелъстителни измами и ни е казано, че дори до самия край на века – "*В последните дни ... лукави и прелъстници* *человеци ще преуспеят* *назле да прелъстяват и да са прелъщаеми.*" (2-ро Тимотей 3:1,13.) Само в резултат от царуването на Месия през Хилядогодишния век, знанието и правдата ще покриват земята, както водите покриват морето.

Подобна грешка и то твърде обикновена такава е да се допуска, че Божието Царство е установено сега и управлява земята и че волята му сега се върши сред народите. Това определено е далеч от истината, защото царствата на този свят се крепят и обогатяват чрез подтисничество, несправедливост и измама до такава степен на нарастване, доколкото нарастването интелигентността на народа позволи. Сатаната – сегашния "Княз на този свят" трябва да бъде изместен, а царствата които сега са под негов контрол трябва да станат царства на нашия Господ и Помазанника му, когато вземе в свои ръце голямата си сила и започне да царува.

Чрез светлината която по настоящем е дадена на дома на вярата, различаваме системата или реда, който бележи величественото настъпление на нашия Господ през изминалите векове. На сила ни са напоменени прекрасните стихове на Купър, вдъхновен от живата вяра, която се доверявала там където не можело да се проследи Бог Иеова.

ТОЙ ЩЕ ИЗЯСНИ

"Бог таинствено движи, нещата чудни
що той прави.
Той стъпки си в морето отпечатва и
бурята обзядва.
В мини неизмеримо дълбоки със нигва
не упадащо умение,
Намерения си светли пази и суверенната
си воля върши.
Кураж о вий светии плахи, облаците
толкоз страшни,
Са с милост пълни и благословения на
глави ви ще излеят.
Не съдете Бога с чувство слабо, на
неговата милост се надейте.
Зад намръщеното провидение, лице
усмихнато той крие.
Целите му бързо ще узреят, разкривайки
се всеки час.
Пъпка може вкус горчив да има, но
цветето ще бъде сладко.

Неверието сляпо, сигурно греши и
делото му вижда праздно.
Сам Бог е обяснител собствен, и той ще
да го изясни".

"Не зная пътя, който е пред мене, дали
ще радост ил скърби донесе.
Какви ще облаци бъдащето украсят?
Какви цветя край пътя ще поникнат?
Но един що край мене ще пътува,
нито зло нито добро ще да забрави.
Във това е моята утеха и разтуха, пътя
що поемам аз той знай".